

„Soča“ iz haja vsak petek in ve-
lja pošto prejema ali v Gorici nadom
pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.30

Pri oznanilih in prav tako pri „po-
slanicah“ se plačuje za navadno trispot-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Glasi slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Posamezne številke se dobivajo po
10 soldov v Gorici v tobakarnici v go-
sposki ulici blizu „treh kron“, in
na starem trgu. — v Trstu v tobakarni-
ci „Via della caserma 60“.

Dopisi in naročnina naj se blagovo-
ljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gori-
ci Via del Municipio v Kalistrovi hiši
III. nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo — Delalcem
in drugim nepremožnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Iz Bosne.

Z bojišča ni prav važnih poročil, a ona, katere
dohajajo, dokazujejo čedalje jasneje, da je v Bosni in
Hercegovini vsplamtil mohamedanski fanatizem do
najviše strasti — in da turška vlada skrivaj potika
in neti, kolikor more, vsled česar se ni nadejati, da
bo upor tako kmalo zatrt. Tem več so nas pa osup-
nile one vesti, katere so se v zadnjem času močno
širile o sklepanji neke pogodbe med Andrassy-jem in
turškimi pooblaščenici, katere bi Porti zavarovala su-
vereniteto v zasedenih deželah. Avstrijski dvoglavi
orel, katerega so naše junaške armade po strašnih
mukah in zgubah dovéle v glavno bosensko mesto, naj
bi se zopet ponižno umaknil turškemu, na vseh strah-
nih oškubljenemu polu mesecu, kedar bi Avstrija se
skelečimi žulji svojih davkoplačevalcev in z drago kr-
vijo svojih najboljših sinov red ustanovila ter civiliza-
ciji in sploh napredku in blagostanju pota naredila in
razširila v deželi, katere bi jej s časoma se svojim,
do zdaj še večinoma mrtvim bogatstvom ogromne
žrtve lahko povrnila? To ne more biti in tudi go-
tovo ne bo; saj bi prelita kri naših vrljih vojakov v
nebo vpila zoper tako pomznanje naše države.

Glavni poveljnik Filipovič postopa kaj mehko
z ustaši, in se po našem mnenju tudi nasproti turškim
oblastnjam, ki so v deželi ostale, preuljudno obnaša.
Ni Porta ne zasluži uljudnosti, ni ustaši milosti, ker
so oboji združeni zoper Avstrijo ter zavratno napadajo
naše vojake. Skoro povsod potrjuje Filipovič doseda-
nje mestne oblastnije; celo občinske sodnike — dasi
so vsi mohamedanci, pušča na njihovih mestih. Le
tam, kjer se pritožujejo celo Turki, odstavljajo se prejš-
nji občinski odbori in nameščajo novi. V Serajevu
je ustanovil Filipovič nov mestni zastop, v katerem
sedi 5 Turkov, 6 starovercev, 3 katoličani in 4 židje,
za načelnika je pa postavljen mohamedanec.

Vojno ministerstvo je začelo priobčevati razkaze
ranjenecv in mrtvih: cele dolge vrste imen, med ka-
terim mnogim katero znano in drago. O zgubah do
16. avgusta smo zadnjič poročali. V boji pri Serajevu
je bilo naših mrtvih 56, med temi 1 oficir, ranjenih
pa 292, med katerimi 8 oficirjev. Bali smo se, da
jih je veliko več.

V zadnjem času so se naj bolj pogostoma boje-
vale čete fml. Jovanovič-a v Hercegovini in one fml.
Szapary-ja pri Doboji.

Edna brigada 18. vojne divizije (Jovanovič-eve)
je 28. p. m. zasedla Nevesinje, kder ni našla no-
benega upora. Turki od reke Neretve do Lubinj so
se vsi podvrgli naši vojski. Turška vojska iz mnogih
krajev sama prihaja in se vdaje. Turški vojaki, ka-
teri se prostovoljno vdajejo, smejo z orožjem vred v
Albanijo odhajati.

Iz Banjaluke je pisal trapištni prior Vendelin
Pfaner v „Vorarlberger Volksblatt“, da je dal avstrij-
ski general Samiec Banjaluko 16. p. m. vojakom in
kristjanom pleniti in ropati; kar pa ne more biti ni-
kakor res. Mi smo prejeli iz Banjaluke poročilo od
19. (glej v zadnji številki), pa ne omenja tega z no-
beno besedico.

V Zvorniškem in sosednjih okrajih divjajo ustaši
najhuje ter pritiskajo neusmiljeno miroljubne kristjane
in mohamedance. Franciskani bežijo iz svojih far v
Slavonijo.

Iz Dubrovnika se poroča, da je naša vojska na
maršu proti Trebinju 2. septembra zasedla brez upora.
Drjeno, ter je posadko 150 turških rednih vojakov v
Dubrovnik poslala.

Kmalo se utegne začeti obleganje in napadanje
Bihača, katero trdnjavo hoče nekda braniti tamošnji
paša do zadnjega moža.

Dopisi.

V Gorici 6. septembra. V zadnjih dveh go-
riških dopisih smo priobčevali poročila v demonst-
racijah vdanosti in zvestobe, ki jih je prebivalstvo vseh
strani naše dežele na predvečer in na dan cesarjevega
rojstnega godu napravljalo. Danes naj dodamo tem
poročilom nekoliko svojih opazk. —

Cela dežela in zlasti vse slovenske občine
so letos s posebno, izvanredno slovesnostjo obhajale
cesarjev dan. Zakaj to? — Vse te svečanosti so bi-
le zares živ izraz pravega ljudskega mišljen-
ja; bile so, če jih sodimo v njihovi skupnosti, en
velikansk, pa priprost kres, ki je čisto naravno, visoko
plamteče gorel; kdor jih sodi za umetne, z vladnim
netivom zapaljene ognje, se silno moti ter ne pozna
našega ljudstva. Slovenec, dasé mnogo sumniten, mno-

go obrekovan in žaljen je bil in je šedno zvest dr-
žavljan ter iskreno vdan svojemu cesarju; a navadno
je tih in pohleven ter ne javlja svojih čutov, če se
mu ne zdi potrebno. Letos pa so izvanredne razme-
re vzbudile Slovence, da je v njem vskipelo, kar na-
vadno v srcu hrani; da je hotel tudi javno pokazati,
kar v notranjem goji.

Posebno so take izvanredne razmere uplivalo na
nas primorske Slovence. Na tej in na uni strani
mejne Idrije smo videli vzdigavati se meglene strah-
bove, ki so čedalje očitnejše oblike dobivali. V po-
četku se nam niso zdeli nevarni, marveč smo se jim
posmehovali, ali k večjemu se zaradi njih kaj malega
žezili. A ko so se jeli bolj pogostoma prikazavati in
množiti, ter svoje poželjivo roke po naši deželi ste-
zati in ko je slednjič iz njih prihrumelo in se čedalje
glasneje in razločnejše razlegalo, da Primorje je ita-
lijansko in da smo Slovenci le nevarni prišilki v tej
lepi deželi, katere treba narodno vtopiti v italijansko
Adrijo — prešinili so nenavadni čuti vse naše pre-
bivalstvo: naravna pieteta do svojega jezika, koder je
še prava narodna zavest vzbujena, združena s priro-
jenim avstrijskim patriotizmom, sta v njem naglo
zagorela in od tod velikanski kres na cesarjev dan.

Da, italijansko nesramno rogovilenje na javnih
taborjih zoper Avstrijo in zoper Slovence, predrzno
razvešanje italijanskih trikolor po naših slovenskih
holmcih, pobalinsko trošenje revolucionarnih prokla-
mov po naši mirni deželi, tolovajsko pobijanje oken
in nastavljenje bomb po naj bolj obljudenih krajih
naših mest — in slednjič neprestano drezanje in šču-
vanje v organih goriških in trzaških italijanšimov —
vse to je nakladalo drva na naše gromade, vse to je
potikalo, netilo in kurilo, da so visoko goreli in po
vsem Primorji žareče iskre škropili slovaški kresovi.

Naj pa demonstracij na cesarjev dan nihče kri-
vo ne tolmoči, češ, da so izraz slovenske prepohlev-
nosti, vladne vdanosti ali kaj takega. Zoper to se
slovesno zavarujemo; vsaj mi jih nismo v tem zmislu
ni priporočali, ni sodili, ni pohvalili. — Slovenec je
sicer navadno prepohleven, prevpogljiv, popustljiv in
nedosleden v svojih tujtjavah, naj so še tako postavne
in pravične; to je žalibog vse res. Živel je vedno
pod pritiskom tujih gospodarjev, navadil se je poko-
ren biti in spridel se je v tem oziru do servilnosti.
— Vendar pa se je v zadnjih letih toliko predramil,
da ne smatra več vsega, kar mu iz vladnih rok pri-

LISTEK.

O cerkveni glasbi in petju.

O cerkvenem petju se je v zadnjem času mnogo
govorilo in pisalo. Može, ki so posebno vneti, da bi
se v tem obziru razvade in vse nespodobnosti odstra-
nile, katere so globoko vkoreninjene ter božjo službo
motijo, pobožnost za-mehčujejo in se svetemu kraju v
nečast šopirijo, izdali so mnogo podučljivih knjig na
svitlo. V teh grajajo vse razvade ter ob enim kažejo,
kaj se v cerkvi sme in mora peti.

Podučljivih spisov, ki so namenjeni organistom
na deželi in tudi marsikateremu v mestu, tedaj ne
manjka. Vendar se nam ne zdi odveč, tudi na tem
mestu nekoliko spregovoriti o cerkvenem petju in sicer
iz dveh uzrokov.

Pervič hočemo podati našim organistom na de-
želi, ki si ne znajo ali ne morejo pridobiti za svoj
posel potrebnih spisov, kratko pravilo, po katerem
lahko razvidijo, da ni glavna stvar velika gibčnost, da
tudi navaden organist vtegne dobro cerkveno petje
vrediti. Drugič hočemo povedati, zakaj so oni orga-
nisti prav malo občinstvu prikupijo, ki se poprimejo
novih pravil in novih, v prav cerkvenem duhu uglas-
benih pesnj.

Vsak organist se gotovo prepriča, da je prelu-
dovanje posebno s početka kaj težavno. Vesel se je

poslovil od svojega mojstra ter meni da je popolnoma
izurjen. Zakaj bi pa ne bil? Saj lahko vsako kom-
pozicijo, ako ni pretežka, pervikrat igra. Prsti so
tako gibčni, da se mu starši in drugi ljudje, ki ho-
čejo o muziki tudi nekaj razumeti, kar čudijo. Ko
pa začne orglati, zapazi kmalo da ni glavna stvar pev-
ski zbor spremljati z orglami, ampak nekaj drugega.
Menil je vedno, da je preludovanje lahko ter se da
brez posebnega truda, izurjenost v tem obziru pridobi-
ti. „Saj to vendar ni tako umetno, nekoliko časa v
enem akordu poigravati; iti po tem v drugega in tre-
tjega ter tako vedno glasove preminjati, dokler se ne
začne zopet peti“. Tako si misli neskušeni organist.
Kmalo pa sprevidi, da se je motil.

Njegovo preludovanje postane enolično in vedno
tisto. Večkrat iz enega glasu zabrede daleč in ko je
treba začeti naenkrat pesem dalje orglati, mora prav
v diru skoz pet ali šest glasov v dotičnega dospeti.

Da se v takem slučaju dostojnega časa (tempo)
ne ohrani in petje nima pravega značaja, razume se
že samo ob sebi.

Zopet drugikrat sprevidi, da preludovanje, katero
je samo na sebi lepo, nima onega upljiva na uho, ako
sledi za to ali uno pesnijo. Prehod iz dotične melo-
dije je ptuj in celo preludovanje ki za njim sledi,
zgubi svojo prijetnost.

Kaj mu je tedaj storiti? Na svoje znanje se ne
more opirati in tudi preludije, katere je vzel iz te ali
one knjižice, mu nič prav ne služijo.

Poda se v bližnji trg, kder je prav dober orga-
nist ter posluša njegove preludije.

Kako se čudi, ko sliši navadne, dobro znane a-
korde. Njih zveza je vendar tako prijetna in se zli-
va s petjem v eno celoto. Kitica konča in organist zopet
preide neprisiljeno ravno v one akorde, kakor prej.
Vendar imajo sedaj nekaj novega v sebi; vrstijo se v
drugem redu ter spominjajo na to, kar se je ravno
nehalo peti.

Vedno enaki akordi in vendar v novi zvezi, v
lepem soglasju. Nad tim se čudi naš mladi organist
in napoti se h mojstru, da bi mu ta napisal nekoliko
preludij, katere bi lahko vedno rabil. Dobi jih res,
ali tudi te mu nič prav ne služijo; puste ga mnogo-
krat v zadregi. Tudi nima več nad njimi takega do-
padajenja in rad bi zopet kaj novega dobil.

Tako in enako se godi organistom.

Kako bi se dalo iz te zadrege rešiti?
Kar se še samo ob sebi razume, je to, da si
mora organist potrebne znanosti pridobiti. Poslužuje
naj se s početka onih knjig, katere so posebno orga-
nistom namenjene. Iz teh si bode v kratkem času
toliko pridobil, da razume akorde in njih menjavo. —
V ta namen mu bodo najbolj služile one knjižice, ki
so zapopadek drugih večih spisov, ter že za samouk
odločene.

Kdor si želi tako knjižico kupiti, svetovali bi
mu „Wohlfahrt“-ove tri zvezke, v katerih je vse za-
popadeno, česar je organistu potreba. Knjižica je pi-
sana v nemškem jeziku in je sledečega zadržaja: 1)

grazia c. k. major 25 gl.—Anton vitez Peteani 5 gl.—Baron Henrik pl. Ritter 200 gl.—Baronovka Angelina pl. Ritter 100 gl.—Skupaj 1071 gl.—Dalje za rajne vojake: gospođe Edvard Cohn et comp. en kos finega platna;—gospa Jožefa Basarich 250 gramov cu fanja.

Za odbor denarničar
pl. PAULETIG.

Streljsko društvo. Tržaška „Naša Sloga“ poroča, da se bode na vzdolž celega Primorja osnovalo slovensko društvo „narodnih strelcev“, ki se bodo v orožji urili in zabavali. Taka društva so v Italiji in na Nemšketa silo mnogo povzdignila narodni ponos. in bode tudi v našem primorju dobro delovala.

„Veleizdaja“ pred porotniki. Denes in jutri je pred ljubljanskimi porotniki obravnavana zoper neke mlade Italijan, ki so nekeve veleizdajne plakate v Trstu in Kopru na zid nabijali. Ljubljanski porotniki so delegirani za to, ker sodnija tržaškim laškim ne zaupa. Zagovornika sta advokata dr. Moše in dr. Zarnik.

Bukve družbe sv. Mohora t. 1. so došle in se od dajajo č.č. družbenkom v novem farovžu poleg velike cerkve.

Koroški Slovenci pri volitvah 2. sept. so propali. Niti dozdani jedini poslanec g. Einspieler ni več voljen. To je neveselo, a ne nepričakovano, ker ni na Korškem nobenih agitatornih moči, in nobene narodne prave organizacije. Zarad tega sicer Slovenstvo na Korškem ni še izgubljeno, narod ostane, a treba je misliti na bodočnost. Občna izprememba bode tudi tam vse prenaradila. Sl. N.

Vipavska čitalnica napravi dne 8. sept. 1878 v svojej dvorani v Taboru veselico. Program je: 1. Raznovrstno petje, pri katerem so obljubile sodelovati najboljše moči. 2. Deklamacija: „Slovenska junakinja“. 3. Pozdrav Njihov. Velič. presv. cesarju Franjo Josipu. 4. Dobro jutro. Vesela igra v dveh dejanjih. 5. Ples. Vstopnina 20 kr., sedež 20 kr., vstopnina k plesu 50 kr. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vse čestito občinstvo vabi k obilnej udeležbi Odbor.

Veliko kmetijsko tombolo priredi vipavska kmetijska podružnica dne 8. septembra v Vipavi. Dobitki so sledeči:

1. Tombola: velik stroj za turšico žuriti. vrednost fl. 40.—2. Činkvina: grozdni mlin z roblalno mrežo, vrednost f. 30.—3. Kvaterna: holandski filtrirni aparat za vina čistiti, vrednost 26 for.—4. Terna: zbirka vrtnarskega sadjerejskega orodja vrednost 12 f. 5. Druga amba: 2 velika meha za grozde žveptati, vrednost 5 f.—6. Prva amba: en dzierzonzirani panj čebel, vrednost 5 f. Kartelca stane 20 kr.; pričetek tombole točno ob peti uri popoldne.

S tombolo v zvezi bode razstava in pokušnja nekterih vin deželne vino-in sadjerejske šole, razstava raznega v Vipavi rastrečega grozolja. Ob drugi uri popoldne, stali bodo v Vipavi prav po ceni vozovi tistim gospodom ptujcem na razpolaganje, kateri si želijo deželno vino sadjerejsko šolo na Slapu in njene kulture ogledati. Listki za vožujo, se vdobé v vinski in grozdni razstavi.

Zvečer bode v čitalnici gledišna igra s petjem in plesom. Po igri skupni obed članov kmetijske podružnice vipavske.

C. kr. meščanska šola v Trstu, koja je imela v minulem letu šest razredov, dobode letos še sedmi razred. Šolsko leto 1878/79 začne se dne 16. sept. t. l. ob 8. uri zjutraj; vpisovalo se bode učence dne 11. 12., 13. in 14. sept. od 9-12 ure predpoldne v vodjevi pisarnici (Via dell'Anunziata N. 1, A.)—Letos začno se tudi posebni tečajji za one, koji hoté učiti se italijansčine ali slovenščine.

Turški vjetniki na Dunaji. Na kolodvoru severne železnice se je gatilo te dni zgodaj vse polno ljudi, kateri so prišli gledat turške vjetnike, došle z južno železnico ob 6 1/2 uri zjutraj in po zvezni železnici sém prepeljane, da bi se potem naprej odpravili. Na kolodvoru so bili tudi fml. pl. Abele, en stabni oficir, nekoliko vojaških oskrbovalnih uradnikov, ena kompanija cesarjevih pešcev in tu je čakal tudi en voz komisnih hlebov. Ob 7 3/4 se ustavi pričakovani vlak s 30-40 vagoni na kolodvoru. Vrata vagonov so bila zaprta in le po majhnih odprtinah so dobivali vjetniki zrak. Na dano povelje se postavita pred vsak vagon dva infanterista z nastavljenimi bajoneti, in zdaj se odpro vrata. V dveh srednjih vagonih so bili ustaši, vsi razmršeni in podivjačeni; med njimi so bili prav mladi fantiči pa tudi nad 50 letni možje sé srebernosvitlimi bradami in lasmi. Turški vojaki pa so bili vsi krepke postave in prav dobro opravljeni v skoro novih oblekah;—resno so gledali in se moško držali. Nekateri so stali, drugi so pa po turško z nogami navskriž sedeli in cigarete pušili. 20 turških oficirjev je sedelo v vagonih II. reda. Dvema so še le tukaj sablji pobrali. Vsak vjetnik — bilo jih je z oficirji vred 613—je prijel en hleb, kos sira in vode. Ko so bili vsi preskrbljeni, odpeljal se je vlak naprej

v Olomuc; spremljala ga je ena kompanija pešcev. Turški vojaki spadajo vsi k redni vojski. Med njimi je tudi bataljon redivov, ki se je podal pri Žepči. Mnogo jih je bilo pri Banjaluki vjetih.

Šolsko. Mnogo se je govorilo in pisarilo o tukajšnji c. k. deški vadnici. Zdi se nam potrebno našim čitateljem naznaniti, kar smo poizvedeli iz zanesljivega vira.

Dosedanja c. k. deška vadnica spremeni svoje ime v „c. k. nemška državna ljudska šola za dečke.“ Namen jej bo pripravljati dečke za srednje šole (gimnazij-in-realko). Podučevalo se bo v I. in II. razredu (I. in II. šolsko leto) v materinščini, v III. in IV. razredu (III. in IV. šolsko leto) pa v nemščini, in sicer zato, da dečki po doveršenem IV. šolskem letu ali razredu lahko prestopijo v srednje šole brez pripravjalnice. Prihodnje šolsko leto ima še ostati pripravjalnica (Vorberitungs-klasse), pozneje pa zna-biti preneha. (za letos toraj morajo starši svoje sinove, koje so odmenili za srednje šole, še vpisati v pripravjalnico, in sicer Slovenci na gimnaziji, Lahi pa na realki).

Postava zahteva, da ima biti z vsakim izobraževališčem združena vadnica. Zarad tega bo zanaprej dosedanja peterorazredna c. k. državna ljudska šola za deklice „c. k. dekliška vadnica“, v kateri se bodo učiteljske odgojenke vadile podučevati, kar je bolj naravno, kakor pa da bi se dalje hodile v deško vadnico, katera ni imela pravega pomena, odkar imajo učiteljski odgojenki svoje izobraževališče v Kopru.

Podučevalo se bo na dekliški vadnici že prihodnje šolsko leto 1878/9 v I. in II. razredu v materinem jeziku (slovenske deklice se bodo učile po slovenski, laške pa po laški). Slovenski roditelji bodo imeli vsaj priliko, svoje hčere pošljati v slovensko šolo, česar jim dosedaj v Gorici ni bilo mogoče.

Vpisovalo se bo na c. k. nemški državni ljudski šoli za dečke za I. II. in III. razred, kakor tudi na c. k. dekliški vadnici za vseh pet razredov zadnje dni meseca septembra; začetek šol pa bo 1. oktobra.

Na c. k. ženskem učiteljsku se bodo sprejemale nove odgojenke za I. slovenski in laški tečaj od 25. do 30. septembra.

Razglas. C. kr. kmetijsko društvo s privoljenjem vis. c. kr. kmetijskega ministerstva hoče tudi letos, kakor v preteklih 4 letih skrbeti za poduk odraslih sadje- in vino-rejcev in je doseglo, da bodo profesorji deželne kmetijske šole sli v glavnišnje kraje dežele in ondot v 3 dnevih kurzijh podučevali o vino-in sadjereji. Program. 1. Za to podučevanje sta letos odločena kraja: a. Komen in sicer dne 16. 17. in 18. septembra in b. Kobarid. dne 28. 29. in 30. oktobra. 2. Poduk bo trajal vsak dan od 10-12. predpoldne, popoldan je odločen za praktične razkaze. 3. Poduk bo javen in brezplačen in so vabljeni vdeležiti se teh kurzov kmetovalci, posebno vino- in sadjereji. V Komnu se bo podučevalo o tigarvi, o pravilnem moštovrenju, kletarenju, vina; kako,— se trta oskrbuje in obrezuje; v Kobaridu: kako pravilno sušiti sadje, kako bi se zamogla sadjereja vsestransko razširiti u. pr. po občinskih drevesnicah, s zasajenjem poti i. t. kako se novi sadni vrtni napravljajo, kako dreve sadi in staro oskrbuje. 3. Društvo je naprosilo in tudi prejelo nekoliko podpore od vis. c. kr. kmetijskega ministerstva in iz te svote zamore manj premožim pa poduka želečim kmetovalcem podehtiti nekatere stipeidije in sicer: a. kmetovalci iz okraja Komen, ki stanujejo v Škrbini, Suti, Gorjanskem, Volčju mgradu, Gabrevici in Tomaževici dobé po 1 fl. 50 s. podpore za 3 dnevni kurz. b. kmetovalci stanujoči v drugih vaseh in oni iz drugih okrajev sploh dobé 3 fr. c. kmetovalci v okraju Kobarid, stanujoči v vaseh: Iderska, Smast, Dreženca i. d. dobé 1 fl. 50. d. kmetovalci iz drugih občin Tominskega polit. okraja sploh po 3 fr.

Kmetovalci, ki so doma v Komnu in Kobaridu ne morejo oglasiti se za podporo, ker tudi nimajo stroškov za potovanje in hrano. 4. Kedor želi dobiti št. pendij za ta 3 dnevni poduk, naj se oglasi za to n. pr. po poštni dopisnici, ktero naj podpisuje tudi županstvo, saj do 10. septembra tl.; oni iz Tominskega okraja pa, ki se bodo deležili poduka v Kobaridu, zamorejo še do 1. oktobra oglasiti se in vposljati dopisnice na c. kr. kmetijsko društvo v Gorici. 5. Od predsedništva nakazani zneski se bodo izplačevali po končanem poduku od sl. županstev v Komnu in Kobaridu proti tem, da bo dotični profesor, ki bo podučeval, s podpisom potrdil redno obiskovanje.

Podpisano predsedništvo pozivlja s prav toplo besedo kmetovalce, da se v prav velikem številu deležé tega prekornistnega podučevanja.

C. kr. kmetijsko društvo
v Gorici 12. avgusta 1878.
Predsednik
CORONINI.

Listnica uredništva. G. dop. iz Divače: Ne maramo prežekvati gradiva, ki je uže druge sloven-ke liste naveličalo. Ne zamerite! G. Lmnr. s Komna: Zahvaljujemo se za Vaš dober namen. A ni naš nikakor volja braniti se takih perfidnosti. S polemikami bi najhitreje kačili ono nepogojno slovo, katera je znanemu dopisniku tako na sreco. Zdravi!

Dunajska borza.

	6 sept.
Enotni drž. dolg v bankovcih	61 gl. 75 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	63 " 30 "
Zlata renta	72 " 40 "
1860 drž. posejilo	112 " 50 "
Akcije narodne banke	806 " — "
Kreditne akcije	242 " 50 "
London	115 " 30 "
Srebro	100 " 15 "
Napol.	9 " 28 "
C. kr. cekini	5 " 49 "
Državne marke	

Uradno potrjena

privatna trgovska in odgojevalna učilnica

v Mariboru na Štajerskem.

Drugo šolsko leto te učilnice, katera ima dva letnika, se pričinja z dnem 15. septembra t. l. V penziji onat, kateri je z njo združen, ne sprejemajo se samo učenci navedenega zavoda, nego tudi gimnazijalci in realci.

Kdor želi prejeti letno poročilo ali v obče kaj natančnega poizvedeti, naj izvoli pisati ob pravem časi

prof. Petru Resch,
vlastniku in ravnatelju zavodovemu.

Važno oznanilo.

S pomočjo slavnoznanega prahu Iwells zamore si vsakdo v nekaterih minutih, in ne da bi se motil z umetno zloženimi stroji, napravljati PIVO, odlično po svojem okusu in po zdravstvenih lastnostih in nič niže od onih piv, ki se narejajo v Čaventi, na Dunaji, na Bavarskem, in sicer prav po ceni, kajti liter stane, če se vsi stroški vračunijo, samo 14 centezimov.

Navadna cena zaboja za 125 litrov 6 gl.

" " " " 60 " 3 "

" " " " 30 " 2 "

(Prosto poštnine v vsej Italiji in Avstriji.)

V vsakem zaboju je prav razumljiv poduk, kako se ima ravnati, kar je tako lahko, da se ni mogoče zmotiti.

Naročuje se pri
G. Perino in Coggiola (Italia).

40 kamnjelomcev, 5 zidarjev,
50 delalcev in 1 kovač se takoj
sprejmejo v službo pri izdelovanji
Weiz-Passail-ske ceste.

Štajerski-Podzemni-Paschnitzer Weiz (Štajersko).

Pijancovanje tuni v dohnjšeji meri, ozdravljajo pod garancijo, tudi da bolnik za to ne vé, in da se zdravju ne škoduje. Iznajdnik **TH. KONETZKY**, izdelavec dišav v BERLINU, N. Bernauerstrasse Nr. 99. Vpliv te iznajdbe je zdravstveni zber preiskaval, in so bolniki pred kr. sodnijami s prisego poordili. Naj se tedaj naravnost pri meni naroči, in ne zmeni na ponarejevalce. Zahvalna pisma zastojn in franko.

Wir empfehlen geschäftl.
als testes und Preisw. rd. gstes

**Die Regenmäntel,
Wagendecken (Plachen), Bettelagen, Zelstoffe**

der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergrasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.